

Løgmannsrøðan 1977

Hvat sjónarmið er sterkari

Vit skulu nú taka støðu til, um vit hava ráð til framhaldandi at lata ein yvirpris í veiðu undir Føroyum fyri at varðveita møguleikar í Norðsjónum og fyri at fáa stundir at gera upp við EEC, hvat sjónarmið er sterkari í Grønlandi, teirra ella okkara og donsku stjórnarinnar. Henda spurningugu vit greiða í august ella september.

Avisir møguleikar eru í Eysturgrønlandi, men eru teir tíværri ov litíð royndir. Her má ein betri medvirkan fáast í lag frá vinnuni, tí hóast bæði trolarum og línuskipum torva viðari ræsur, hevur ikki borið til at tryggja sær tær veiðunøgdir í Eysturgrønlandi í ár, sum kanska gerast grundarlag undir veiðubýti har næsta ár. Tað lyndið, sum er við at taka seg fram, at hitt almenna einsamalt skal rinda

kostnaðin av at finna nýggjar møguleikar, eigur ikki at vinna, tí so orka vit ikki.

Ovissan, vit liva undir, er serliga álvarsom, tá tað snýr seg um framtíðar møguleikar fyri føroyskari veiðu undir Vesturgrønlandi. Her hava vit bæði grønlandsk ynski um at seta til síðis størri partar til grønlandingar sjálvar og EEC-viljan til at fyriskipa veiðuni til fyrimuns fyri EEC-lond, sum bera imóti

okkara ynskjum.

Okkara avmarkaðu møguleikar í Norðsjónum eru tengdir uppi henda Grønlandsspurning og verður tí ein av meginspurningunum, vit nú skulu taka støðu til, um vit hava ráð til framhaldandi at lata ein yvirpris í veiðu undir Føroyum fyri at varðveita møguleikar í Norðsjónum og fyri at fáa stundir at gera upp við EEC, hvat sjónarmið er sterkari í Grønlandi, teirra ella okkara og donsku stjórnarinnar. Henda spurningugu vit greiða í august ella september.

Men vit mugu gera okkum greitt, at sjálvt um vit halda fram við hesum ójavna býti, har vit lata ein yvirpris við fiskasløgum, vit enn ikki veidda undir Føroyum, vil óvissan um, hvat kemur at henda í Norðsjónum enn eina langa tíð gera tað tor-

fort at reka ein miðvísan fiskivinnupolitikk.

Eitt er tó givið, at skjótast gjørligt má ein virðismetan av okkara veiðu í Norðsjónum og EEC-veiðu undir Føroyum koma meira inn í myndina.

Eg havi fyrr mett, at hetta árið og kanska meginparturin av 1978 verður at ganga, áðrenn myndin stendur munandi greiðari.

Av teirri orsök at toska- og hýsustovnararnir vóru so nógv ovfiskaðir, sum teir vóru í 1976, og av tí at møguleikarnir á fjarleiðum eru avmarkaðir, hevur landsstýrið hildið tað verið rættast at visa eitt vist varsemi í fiskiskipabygging, og vit noyðast at siggja í eyguni, at í framtíðini verður ikki gjørligt hjá øllum skipaflota okkara bert at troyta teir stovnar undir Føroyum, sum eru ovfiskaðir frammanundan, men heldur at fiska meira í teimum fiskastovnum, sum eru undir Føroyum, og sum okkara veiðifer royna litíð og einki í.

Allastaðni, har føroysk skip royna, eru tey undirgivin ávisum reglum og skipanum, sum hvørt einstakt land áleggur okkum. Hetta hevur ikki skapt litíð av eykaarbeiði fyri umsiting okkara, og samstundis hava vit álagt teimum útlandsku skipunum, sum veiða á føroyskum øki, líkandi reglur og skyldur fyri at sleppa at veiða her.

Hin føroyska vaktar- og bjargingartænastan hevur nú fingið alla ta útgerð og myndugleika, sum neyðugt er fyri at ansa eftir, at hesar reglur verða fylgdar, og við Tjaldrinum, Dagstjornuni og leigaðum flogfari tekur vaktar- og bjargingartænastan nú lut í eftiransingartænastuni á føroysku landleiðini javnbjóðis við donsku eftiransingartænastuni eftir sáttmála, sum er gjørdur partanna millum.

Teir spurningar, nevndir eru, um óvissuna í møguleikum okkara, eiga at finna loysn sína í ábyrgdarkendari samvinnu millum vinnulív og umsiting, millum lögting og virkandi fólkíð og millum samgongu og andstöðu.

Landsstýrið kennir ábyrgd

sina sum valdur skipari í tí dansi, her skal vera, og vil framvegis royna at fáa tað at liggja væl undir fóti og at ganga væl.

Samgongan vil framvegis treða dans saman við andstöðuni, men vil ikki kvøða ella skipa jarmakvæði ella harmakvæði. Slíkir harmatættir gerast ofta fótatrak, og endurtokan fær dansin at ganga verri.

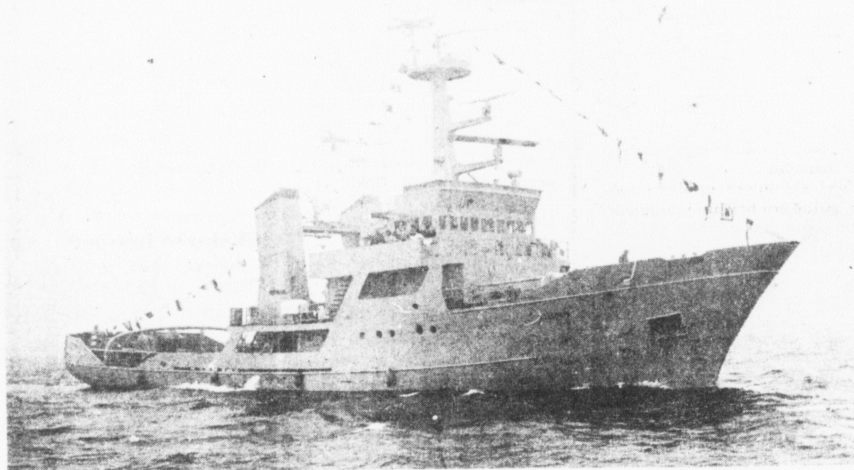
At taka av øðrum í dansi varð ofta nýtt í Føroyum, hóast slíkt er mett ringur síður, og ætlar landsstýrið ikki at lata hetta henda, um ætlanin við harmatættum er sovorið.

Eitt mugu vit kortini øll taka støðu til, og er tað hvørjum vit tæna, tá virkað verður fyri betri umstøðum her á landi.

Er tað demos ella er tað plutosis, er tað fólknum ella rikidom-iskudinum? Er tað demokratinum ella plutokratinum (rikmannaveidinum)?

Er ikki ætlanin her at skapa ein veruligan felagsskap fyri tað fólk, sum hevur hug at búleikast á hesum oyggjum, men heldur at reka ein sjálvdráttarpolitikk, har stætt verður sett upp imóti stætt við rangvendum myndum av, hvør tekur frá hvørjum, er einki endamál at virka fyri loysn av okkara livsspurningum í internationalum samanhangi.

Vit gera okkum greitt, at tað eru tvinnar gøtur, onnur legd av demos og hin av plutosis, vit gera okkum greitt, at á teirri fyrri draga vit eina línu og kenna, hvørji vandamálini eru og vita, hvat politikkur skal snúgv seg um, meðan vit á teirri seinnu spæla okkum við at blása einstaklingamál upp til vandamál, tí okkum ongantíð foddust politisk mál og mið.

Tjaldrið.

Landsstýrið hevur hildið tað verið rætt at visa eitt vist varsemi í fiskiskipabygging.

Møguleikarnir í Eysturgrønlandi er ov litíð royndir. Óvissan fyri føroyskari veiðu undir Vesturgrønlandi er stór.